

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/131/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717000352
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6717000352.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovaného ml. G. L., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.a/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 25. januára 2018 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 0T/118/2017 zo dňa 08.08.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/118/2017 zo dňa 08. 08. 2017 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného ml. G. L., nar. XX. XX. XXXX vo B., trvale bytom B., R. XXXX/XXX podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 38 ods. 3, § 117 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 0T/118/2017 zo dňa 08.08.2017 bol obž. ml. G. L. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.a/, ods. 3 písm.b/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 07. 08. 2017 v presne nezistenom čase medzi 00.30 hod. až 01.00 hod. vo B. na X. R. XXXX, na vonkajšej terase kaviarne F. M. vylomil drevenú okenicu barového stánku a z vnútra odcudzil audio systém zn. Sony gtk-xmlt a fľašu 1 litrového sirupu zn. Monin do miešaných nápojov, čím spôsobil spoločnosti KNAR, s. r. o. so sídlom T. Vansovej 766/78, Zvolenská Slatina, IČO: 45 623 104, škodu poškodením vo výške 5,- € a odcudzením vecí vo výške 182,- €,

pričom takto konal aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/4/2017 zo dňa 21. 06. 2017, právoplatným dňa 21. 06. 2017 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/, písm. f/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, pričom súd podmienene upustil od potrestania a určil skúšobnú dobu na 12 mesiacov.

Za to mu súd podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/, n/, § 37 písm.m/, § 38 ods. 3, § 117 ods. 1 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienene, pričom obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých.

Súčasne mu podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd uložil povinnosť nahradiť poškodenému KNAR, s.r.o., so sídlom T. Vansovej 766/78, Zvolenská Slatina, IČO: 45 623104, škodu vo výške 5,-€.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný ml.G. L., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj dodatočne písomne odôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný považuje rozsudok vo výroku o treste za nesprávny a nezákonný, z toho dôvodu podal proti nemu odvolanie. Obhajoba obžalovaného má za to, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste neprihliadol dôsledne k vyššie citovaným ustanoveniam Tr.zákona a tieto nedostatočne, resp. nesprávne aplikoval. Súd prvého stupňa nedostatočne prihliadol k tomu, že v zmysle § 117 ods. 2 Tr.zák. ukládanie nepodmienečného trestu odňatia slobody u mladistvých predstavuje tzv. ultima ratio, tento druh trestu má vždy len subsidiárny charakter a teda mal by byť ukladaný len výnimočne a len v skutočne nevyhnutných prípadoch. V tomto prípade je uloženie nepodmienečného trestu neprímerane prísny trestom. Ďalej obhajoba poukázala na to, že obžalovaný sa v celom rozsahu doznal, svoje konanie úprimne oľutoval a v prípravnom konaní napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní skutku. V konečnom dôsledku sa obžalovaný sústavne pripravuje na výkon povolania štúdiom na strednej škole, pričom v septembri v roku 2017 má nastúpiť do druhého ročníka, pričom stredná škola, ktorú navštevuje, hodnotí jeho správanie v škole veľmi pozitívne, ako aj bezproblémové. V prípade, ak by musel nastúpiť nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody, nemohol by naďalej pokračovať v štúdiu na tejto škole, ktorej prostredie, pedagógovia a spolužiaci majú na jeho správanie a ďalší vývin pozitívny vplyv. Výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody by pravdepodobne došlo k narušeniu sociálnych vzťahov, ktoré zjavne môžu mať a aj majú pozitívny vplyv na jeho ďalší život, prípravu na povolanie a tým aj životnú perspektívu ohľadne možností zamestnania sa a zaoštarovania obživy pre neho a jeho rodinu do budúcnosti. Z uvedeného dôvodu je preto toho názoru, že nepodmienečným výkonom trestu odňatia slobody by nebol naplnený účel trestu v zmysle § 97 ods. 1 Tr.zák., pretože by ním práve naopak došlo k významnejšiemu narušeniu sociálnych vzťahov a vyčleneniu práve z tohto sociálneho prostredia, ktoré má na správanie obžalovaného a v budúcnosti život priaznivý vplyv.

V neposlednej rade pri rozhodovaní o treste súd nesprávne priznal príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený, pretože táto všeobecná príťažujúca okolnosť nemala byť v žiadnom prípade použitá. V danom prípade totiž skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti už za trestný čin odsúdený, v tomto prípade bola použitá ako okolnosť odôvodňujúca naplnenie znaku skutkovej podstaty opodstatňujúceho právnu kvalifikáciu skutku podľa odseku 3 písm. b/ § 212 Tr.zák. V minulosti bol odsúdený len raz a to Okresným súdom Zvolen, sp.zn. 1T/4/2017 a preto v danom prípade bola tá istá okolnosť použitá dvakrát a to jednak ako okolnosť zakladajúca prísnejšiu právnu kvalifikáciu skutku podľa § 212 ods. 2 písm.a/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. a jednak ako všeobecná príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. K takémuto duplicitnému použitiu tej istej okolnosti dvakrát a to v neprospech obžalovaného, bráni ust. § 38 ods. 1 Tr.zák. a najmä zásada nebis in idem. V závere odvolania obžalovaný uviedol, že si uvedomil nesprávnosť a nezákonnosť svojho konania, pričom samotné zadržanie a následné konanie pred súdom a hrozba nástupu nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody boli pre neho viac než dostatočným poučením, aby sa v budúcnosti nikdy viac žiadneho protiprávneho konania nedopustil. Po vyhlásení predmetného odsudzujúceho rozsudku prejavil účinnú snahu po svojej náprave, podstatne zmenil svoje správanie, vyhýba sa požívaniu alkoholu, ako aj osobám, ktoré by mohli mať na neho nepriaznivý vplyv, poškodenému sa ospravedlnil a nahradil mu spôsobenú škodu, pričom ďalším spôsobom života a riadnym plnením svojich osobných a školských povinností sa chce stať platným členom spoločnosti. Z uvedeného dôvodu požiadal krajský súd, aby zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby rozhodujúci sám mu uložil trest povinnej práce, prípadne trest odňatia slobody, ktorého výkon nebude podmienené odložený, s určením primeranej skúšobnej doby.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí sa pridŕžoval písomných dôvodov ich odvolania, v tejto súvislosti poukázal na to, že obžalovaný nespáchal taký závažný trestný čin, za ktorý by mal byť tak prísne potrestaný. Po skutku sa jeho správanie zmenilo, zrejme mu bude ukladaný ďalší trest, keďže trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe, ktorá mu bola uložená za predchádzajúcu trestnú činnosť, z toho dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť trest, ktorý by nebol spojený s jeho výkonom.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za správny a zákonný a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že veľmi ľutuje trestnej činnosti, ktorú spáchal a sľúbil, že sa to už viackrát nestane.

Zákonná zástupkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že syn sa od tej doby veľmi zmenil, veľmi nechodí vonku, chodí do tanečnej školy, venuje sa tancu. Nemá s ním žiadne problémy.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného ml.G. L. je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy v potrebnom rozsahu a v tomto smere odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd podľa § 257 ods. 7 Tr.por. prijal. Z toho dôvodu odvolanie obžalovaného v napadnutom rozsudku smerovalo len proti výroku o treste. Z uvedeného dôvodu krajský súd preskúmal tento výrok a na rozdiel od prvostupňového súdu dospel k inému záveru pokiaľ ide o uloženie trestu odňatia slobody.

V tomto smere odvolací súd prihliadol na opodstatnené námietky obhajoby obžalovaného, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil, pričom odôvodnenie v napadnutom rozsudku, týkajúce sa výroku o treste vyhodnotil ako nenáležité, ktoré nezodpovedalo okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že obžalovanému okresný súd skutočne uložil neprimeraný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, keďže vzhľadom na okolnosti prípadu, výšku spôsobenej škody, osobu obžalovaného, ktorý sa trestnej činnosti dopustil ako mladistvý, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti a jeho prípravu na budúce povolanie sú takými skutočnosťami, ktoré mali prvostupňový súd doviesť k inému záveru o druhu a výmere trestu, ako ku ktorému dospel v napadnutom rozsudku.

V tejto súvislosti okresný súd dospel k nesprávnemu záveru o neaplikovateľnosti ust. § 49 ods. 2 Tr.zák. Toto ustanovenie sa týka prípadov, ak súd odsudzuje páchateľa za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

V tomto smere z odpisu RT vyplynulo, že u obžalovaného v konaní vedenom pod sp.zn. 4T/4/17 zo dňa 21.06.2017, právoplatného toho istého dňa, bolo podmiennečne upustené od potrestania mladistvého s určením skúšobnej doby v trvaní 1 rok. Teda v prípade obžalovaného zjavne nejde o podmiennečné odsúdenie alebo o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd preto zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a rozhodujúc sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr.por. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, ktorý mu však v zmysle § 119 ods. 1 Tr.zák. podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Pri ukladaní trestu odvolací súd obžalovanému nepriznal príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr.zák. , keďže jej aplikácia by bola v rozpore so zásadami ukladania trestov. Takto uložený trest krajský súd považuje z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie za zákonný a spravodlivý, ktorý u obžalovaného dosiahne uvedomenie si svojho protispoločenského konania a tým dosiahne aj splnenie účelu trestu v zmysle Tr.zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.